

Tomasz Kordala

Robertowo, gm. Brudzeń Duży, woj.
płockie, st. 21 - żwirownia

Informator Archeologiczny : badania 22, 111

1988

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

nych obiektów drewnianych, których to funkcje i charakter nie są w pełni wyjaśnione. Tegoroczny sezon wykopaliskowy na stanowisku "Galk" w Radzlkowie raz jeszcze potwierdził domniemanie, iż badane wzgórze stanowiło we wczesnym średniowieczu pogański ośrodek kultowy.

Reda, woj. gdańskie, st. 2 - patrz okres lateński.

**Robertowo,
gm. Brudzeń Duży,
woj. płockie,
st. 21 - zwirownia**

Muzeum Mazowieckie, Konserwator
Zabytków Archeologicznych w
Płocku

Badania prowadził mgr Tomasz Kordala. Finansował WKZ w Płocku. Drugi sezon badań. Cmentarzisko wczesnośredniowieczne (XII - pocz. XIII w.).

Badania prowadzono w sąsiedztwie zwirowni, która w ubiegłych latach zniszczyła część cmentarzyska. Spenetrowano wykop o powierzchni 45 m², gdzie odkryto 4 pochówki (kolejne numery 7 - 10). Wystąpiły one na głębokości od 40 do 60 cm, tuż pod warstwą próchniczną, wskutek czego zarysy jam grobowych były słabo widoczne. Groby, pozbawione obudów kamiennych, stanowiły fragment rzędu na osi SW - NE. Wszyscy zmarli spoczywali na wznak, z rękami wyprostowanymi wzdłuż tułowia, głowami wyłącznie na NW. Pozostałości trumien nie stwierdzono. Tylko jeden pochówek (nr 8) zawierał inwentarz grobowy, na który złożyły się: mały krzyżyk ołowiany, ok. 30 szklanych paciorków, 7 dużych, srebrzonych kabłączków skroniowych oraz brakteat "Trzy kwiaty pod budowlą" Bolesława Wysokiego (1163 - 1201).

W pobliżu grobów, w południowej części wykopu, zlokalizowano rozległe zaciemnienie o długości ok. 4 m i szerokości 1,5 - 1,7 m. Na obu jego krańcach wystąpiły dwa skupiska kamieni z towarzyszącymi im śladami spaleniźny i licznymi fragmentami naczyń glinianych. Te ostatnie posiadały charakterystyczny ornament poziomych, dookólnych żłobków i były w całości obtaczane. Pomiędzy skupiskami kamieni (paleniskami ?) znajdowała się warstwa przemieszana, brunatna o miąższości 50 - 70 cm.

Materiał zabytkowy i dokumentację złożono w Muzeum Mazowieckim w Płocku.

Badania będą kontynuowane.

**Rostek, gm. Gołdap,
woj. suwalskie,
st. 1**

Państwowe Muzeum Archeologiczne

Badania prowadził dr Wojciech Brzeziński. Finansowało PMA. Czwarty sezon badań. Grodzisko wczesnośredniowieczne.

Kontynuowano prace prowadzone przez IIMK PAN w latach 1973 - 1974 i przez Dział Archeologii Bałtów w 1986 r. Badania IIMK PAN doprowadziły do uchwycenia nieregularnych bruków kamiennych, zalegających głównie w środkowej i północnej części majdanu. Nie zdołano jednak wyeksplorować bruków do końca, poprzestając jedynie na ich zadokumentowanie. Spowodowało to konieczność ponownego przebadania północnej części grodziska. W 1988 r. zbadano łącznie ok. 90 m², obejmując nie tylko teren wszystkich wykopów z lat 1973 - 1974, lecz także teren przywałowy we wschodniej części majdanu oraz pewien obszar dotychczas nie badany w jego centrum.

Po odsłonięciu wspomnianych bruków stwierdzono, że prawdopodobnie łączą się one od strony wschodniej z warstwą płaszcza kamiennego wału grodziska. W części południowej badanego obszaru bruk kamienny składał się z 2 warstw głazów o zróżnicowanej wielkości ułożonych nieregularnie. Spoczywał on wszędzie bezpośrednio na warstwie żwirowatego piasku lub żwiru stanowiących całość.

Cały materiał zabytkowy pozyskany w 1988 r. składał się z 2 fragmentów naczyń wykonanych na kole. Chronologię tej ceramiki można określić na XIV w.

Podczas badań w 1988 r. kontynuowano wzorem lat ubiegłych, sondowanie przy pomocy wierceń dalszych obszarów wokół grodziska. Tym razem rozpoznano północną część wzgórza. Wykonano 308 odwiertów. Zarejestrowano 8 punktów, w których na pewno stwierdzono warstwę kulturową, a 18 gdzie wystąpiła ona prawdopodobnie. Grupowały się one przede wszystkim na północno-zachodnim stoku wzgórza.

Biorąc pod uwagę wyniki wierceń z lat 1984 - 1986 można stwierdzić, że północna część wzgórza była mniej intensywnie penetrowana osadniczo w stosunku do części wschodniej i południowej.

Materiały nr inw. PMA/V/9124 są przechowywane w PMA.

Badania będą kontynuowane.